

прѣдложилъ на Бонева въпросъ, какви воински уставы той — Боневъ — знае? На това Боневъ му отговорилъ, че нито съ единъ уставъ за воинската повинность не е запознатъ и че той отъ едно само желание да се поддържа българското опълчение, което тъй храбро се било съ Сюлейманъ-паша, молилъ гражданското управление да вземе мѣрки, каквито то намѣри за умѣстно, за попълнение редоветъ на опълчението съ млади българи.

— Азъ отговорилъ Онучинъ, зная руския воененъ уставъ, французския, нѣмския, английския, даже турския, а вий, като не знаете нито единъ отъ тия уставы, се осмѣлявате да ми прѣдлагате съставения отъ васъ проектъ на воененъ уставъ! Не ви ли е угодно, господине, незабавно да се отправите тамъ, отъ кждѣто сте дошле!

По тоя начинъ проекта, за произвеждане на наборъ утвърденъ отъ главнокомандующия, остана неиспълненъ.

Октомврий мѣсець прѣкарахме на позицията, както и Септемврий, тихо и спокойно, като се esclusи фалшивата тревога на 12-и сръщу 13-и сщци мѣсець. На 12-и Октомврий се бѣ получило въ щаба на опълчението извѣстие отъ корпусния щабъ, че турцитѣ се готвяли да ни нападнатъ на Зелено-Дърво и за туй се заповѣдваше да се взематъ потребнитѣ мѣрки, за да се отблъсне противника. Вслѣдствие на това съобщение, генералъ Столѣтовъ привика дружиннитѣ командири и имъ съобщи за прѣдстоящото на утрѣшния день дѣло. Дружиннитѣ командири въ своя редъ привикаха ротнитѣ си командири и имъ дадоха нуждната заповѣдъ. Слѣдъ това на бивуака закипѣ работа. Раздавах се патрони и сухари, пушкитѣ се прѣглеждаха и кухнитѣ се снеха отъ позицията. Съ една рѣчь, готвехме се да сръщнемъ противника, както трѣбва. Но противника, както на слѣдующия, така и на послѣдующитѣ дни, не се яви и ний пакъ си заживѣхме тихо и мирно въ нашитѣ влажни колиби.

Съ настѣпването на Ноемврий мѣсець настанаха и страшнитѣ зимни студове, отъ които, както се казва, дърво и камѣкъ се пукаше. Нашия отрядъ горѣ на Шипка търпѣше страшни загуби, но загуби не отъ неприятелскитѣ куршуми и гранати, а отъ студътъ. Монотонността на нашия животъ си оставаше все сщщата. Никакви особенни случки или събития не прѣживявахме. На 7-и Ноемврий само се посѣживихме, като се получи отъ главната квартира телеграма, съ която се извѣстяваше за втората блѣскава побѣда на Кавказъ — за прѣвземанието